

Добрата Новина

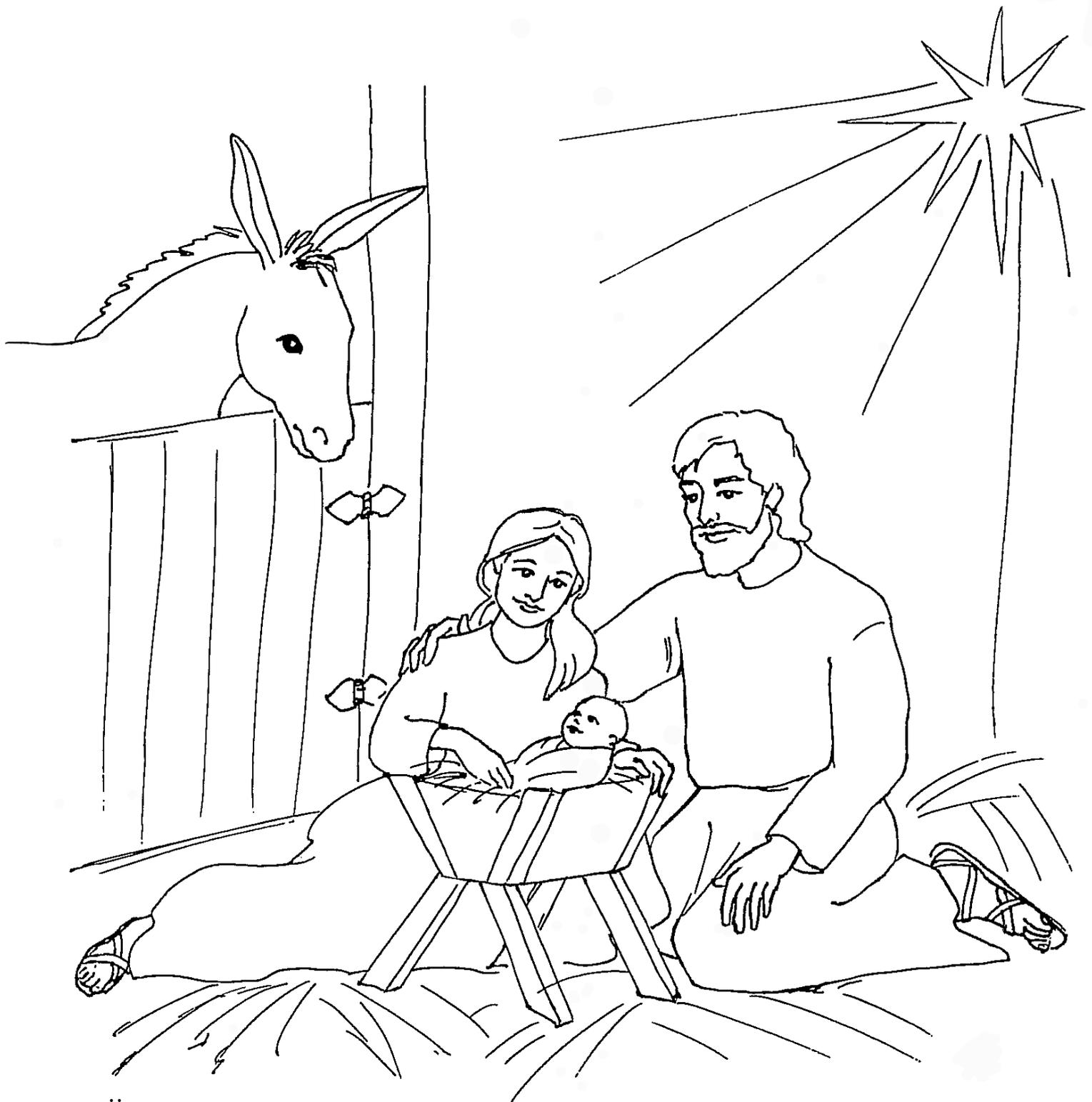

The Good News

Когато Елисавета беше в шестия месец, Господ изпрати ангел Гавриил в един град в Галилея, наречен Назарет, при една девойка, сгодена за мъж на име Йосиф от Давидовия род. Девойката се казваше Мария. Ангелът дойде при нея и я поздрави: „Ти наистина си благословена! Господ е с теб!“ Но Мария много се смути от думите му и недоумяваше какво означава това приветствие. Ангелът ѝ каза: „Не се страхувай, Мария! Божието благоволение е с теб. Чуй! Ще заченеш в утробата си и ще родиш син, когото ще наречеш Исус. Той ще бъде велик и хората ще го нарекат Син на Всевишния. Господ Бог ще му даде престола на неговия праотец Давид. Той завинаги ще царува над Якововия дом и царуването му няма да има край.“ Тогава Мария каза: „Аз съм слугиня на Господа. Нека бъде така, както ти рече.“ И ангелът се отдалечи от нея. (Лука 1:26-33 и 38)

Now in the sixth month the angel Gabriel was sent by God to a city of Galilee named Nazareth, to a virgin betrothed to a man whose name was Joseph, of the house of David. The virgin's name was Mary. And having come in, the angel said to her, "Rejoice, highly favored one, the Lord is with you; blessed are you among women!" But when she saw him, she was troubled at his saying, and considered what manner of greeting this was. Then the angel said to her, "Do not be afraid, Mary, for you have found favor with God. And behold, you will conceive in your womb and bring forth a Son, and shall call His name Jesus. He will be great, and will be called the Son of the Highest; and the Lord God will give Him the throne of His father David. And He will reign over the house of Jacob forever, and of His kingdom there will be no end." Then Mary said, "Behold the maidservant of the Lord! Let it be to me according to your word." And the angel departed from her. (Luke 1:26-33 & 38)

Йосиф беше от рода на Давид и затова се отправи от галилейския град Назарет към юдейския град Витлеем, родното място на Давид, за да се запише там заедно с годеницата си Мария. Тя беше бременна и докато бяха във Витлеем, дойде време да ражда. Там Мария роди първородния си син. Тя го пови и го сложи да легне в една ясла, тъй като в хана нямаше място за тях. (Лука 2:4-7)

Joseph also went up from Galilee, out of the city of Nazareth, into Judea, to the city of David, which is called Bethlehem, because he was of the house and lineage of David, to be registered with Mary, his betrothed wife, who was with child. So it was, that while they were there, the days were completed for her to be delivered. And she brought forth her firstborn Son, and wrapped Him in swaddling cloths, and laid Him in a manger, because there was no room for them in the inn. (Luke 2:4-7)

Недалеч в полето имаше няколко овчари, които живееха навън и пазеха стадата си през нощта. Един Господен ангел застана пред тях и Божията слава засия около тях. Овчарите изтръпнаха от страх. Ангелът им каза: „Не се страхувайте! Нося ви добра вест, която ще зарадва всички хора. Днес в града на Давид се роди вашият Спасител — Христос Господ. Ето как ще го познаете: ще намерите бебе, повито и положено в ясла.“ Внезапно към ангела се присъедини многобройно небесно войнство, което славеше Бога с думите: „Слава на Бога във висините, а на земята мир между хората, в които Бог намира голяма радост!“ (Лука 2:8-14)

Now there were in the same country shepherds living out in the fields, keeping watch over their flock by night. And behold, an angel of the Lord stood before them, and the glory of the Lord shone around them, and they were greatly afraid. Then the angel said to them, “Do not be afraid, for behold, I bring you good tidings of great joy which will be to all people. For there is born to you this day in the city of David a Savior, who is Christ the Lord. And this will be the sign to you: You will find a Babe wrapped in swaddling cloths, lying in a manger.” And suddenly there was with the angel a multitude of the heavenly host praising God and saying: “Glory to God in the highest, and on earth peace, goodwill toward men!” (Luke 2:8-14)

Детето растеше, ставаше все по-силно и по-мъдро и Божиите благословения бяха върху него. (Лука 2:40)

And the Child grew and became strong in spirit, filled with wisdom; and the grace of God was upon Him. (Luke 2:40)

Товага дойде Йоан, който кръщаваше хората в пустинята и проповядваше да се покаят и да се кръстят, за да прости Бог греховете им. Жителите на цяла Юдея и Ерусалим отиваха при него, изповядваха греховете си и Йоан ги кръщаваше в река Йордан. Той носеше дрехи от камилска козина и беше препасан с кожен колан. Хранеше се със скакалци и див мед. Ето какво проповядваше: „След мен идва друг, който е по-силен от мен. Не съм достоен дори да коленича и да развързва връзките на сандалите му. Аз ви кръщавам с вода, а той ще ви кръсти със Святия Дух.“ В онези дни при него дойде Исус от галилейския град Назарет и Йоан го кръсти в река Йордан. Веднага щом излезе от водата, Исус видя небесата да се разтварят и Духът да слиза върху него в образа на гълъб. От небесата се чу глас, който каза: „Ти си моят възлюбен Син. Ти си избраникът ми.“ (Марк 1:4-11)

John came baptizing in the wilderness and preaching a baptism of repentance for the remission of sins. Then all the land of Judea, and those from Jerusalem, went out to him and were all baptized by him in the Jordan River, confessing their sins. Now John was clothed with camel's hair and with a leather belt around his waist, and he ate locusts and wild honey. And he preached, saying, "There comes One after me who is mightier than I, whose sandal strap I am not worthy to stoop down and loose. I indeed baptized you with water, but He will baptize you with the Holy Spirit."

It came to pass in those days that Jesus came from Nazareth of Galilee, and was baptized by John in the Jordan. And immediately, coming up from the water, He saw the heavens parting and the Spirit descending upon Him like a dove. Then a voice came from heaven, "You are my beloved Son, in whom I am well pleased." (Mark 1:4-11)

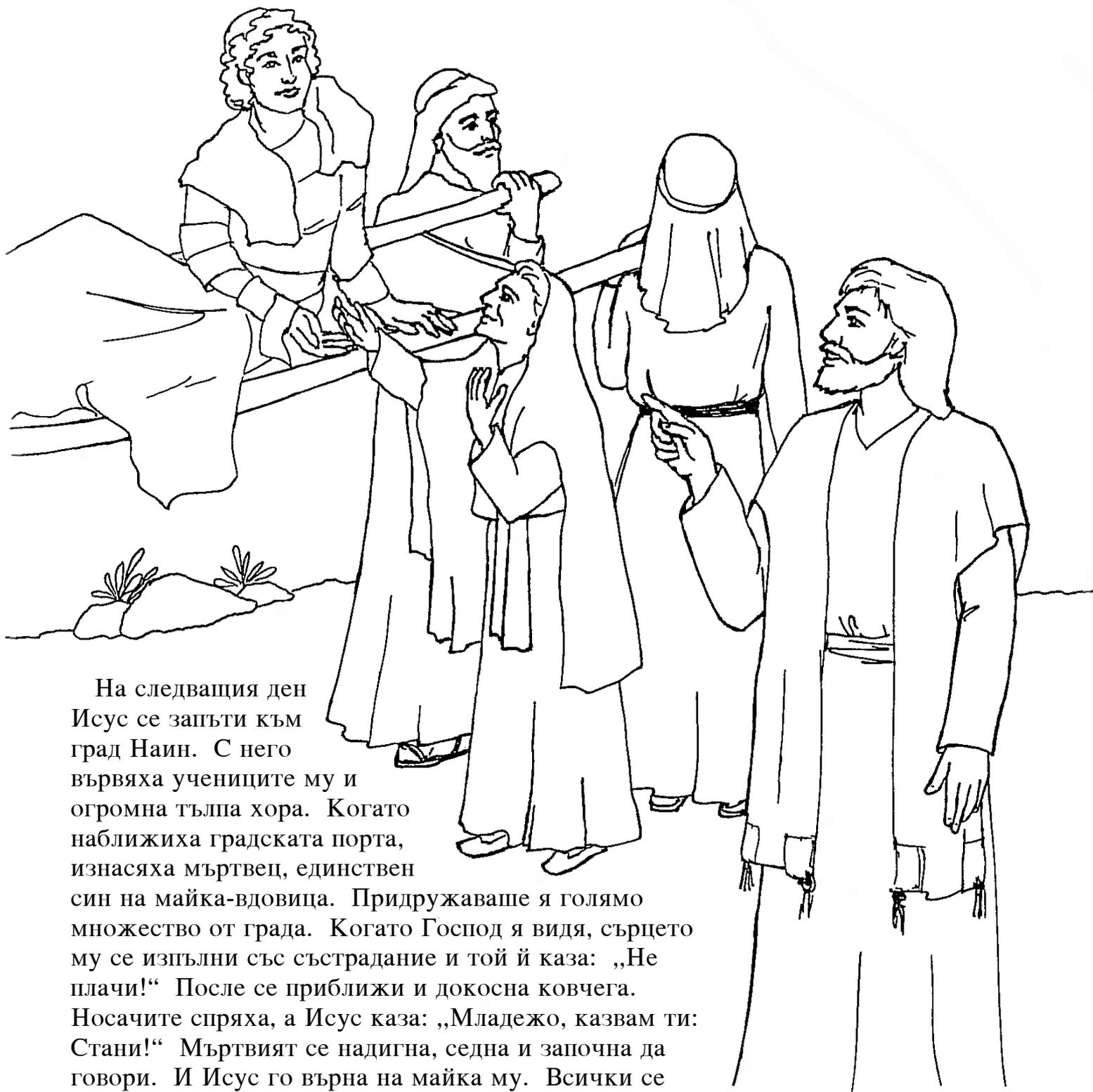
След това се качи на един хълм и повика при себе си онези, които искаше. Те отидоха при него. От тях Исус избра дванадесет души, които нарече апостоли, за да бъдат с него и да ги изпраща да проповядват и да имат власт да прогонват демони. (Марк 3:13-15)

And He went up on the mountain and called to Him those He Himself wanted. And they came to Him. Then He appointed twelve, that they might be with Him and that He might send them out to preach, and to have power to heal sicknesses and to cast out demons. (Mark 3:13-15)

Сред фарисеите имаше един човек на име Никодим, който беше юдейски водач. Една нощ Никодим дойде при Исус и му каза: „Рави, знаем, че Бог те е изпратил да ни учиш, защото никой не би могъл да извърши знаменията, които ти вършиш, ако Бог не е с него.“ Исус отговори: „Уверявам те: само този, който се роди отново, може да види Божието царство.“ Никодим му каза: „Как е възможно да се роди човек, който е стар? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и отново да се роди?“ Исус отговори: „Уверявам те: ако човек не се роди от вода и Дух, не може да влезе в Божието царство. Това, което се ражда от плътта, е плът, а това, което се ражда от Духа, е дух.“
(Йоан 3:1-6)

There was a man of the Pharisees named Nicodemus, a ruler of the Jews. This man came to Jesus by night and said to him, “Rabbi, we know that You are a teacher come from God; for no one can do these signs that You do unless God is with him.” Jesus answered and said to him, “Most assuredly, I say to you, unless one is born again, he cannot see the kingdom of God.” Nicodemus said to Him, “How can a man be born when he is old? Can he enter a second time into his mother’s womb and be born?” Jesus answered, “Most assuredly, I say to you, unless one is born of water and the Spirit, he cannot enter the kingdom of God. That which is born of the flesh is flesh, and that which is born of the Spirit is spirit.”
(John 3:1-6)

На следващия ден Иус се запъти към град Наин. С него вървяха учениците му и огромна тълпа хора. Когато приближиха градската порта, изнасяха мъртвец, единствен син на майка-вдовица. Придружаваше я голямо множество от града. Когато Господ я видя, сърцето му се изпълни със състрадание и той ѝ каза: „Не плачи!“ После се приближи и докосна ковчега. Носачите спряха, а Иус каза: „Младежо, казвам ти: Стани!“ Мъртвият се надигна, седна и започна да говори. И Иус го върна на майка му. Всички се изпълниха със страхопочитание и славеха Бога, като казваха: „Велик пророк се появи сред нас! Бог дойде да помогне на своя народ!“ (Лука 7:11-16)

Now it happened, the day after, that He went into a city called Nain; and many of His disciples went with Him, and a large crowd. And when He came near the gate of the city, behold, a dead man was being carried out, the only son of his mother; and she was a widow. And a large crowd from the city was with her. When the Lord saw her, He had compassion on her and said to her, “Do not weep.” Then he came and touched the open coffin, and those who carried him stood still. And He said, “Young man, I say to you, arise.” So he who was dead sat up and began to speak. And He presented him to his mother. Then fear came upon all, and they glorified God, saying, “A great prophet has risen up among us” and “God has visited His people.” (Luke 7:11-16)

Исус вдигна поглед и като видя, че към него идват много хора, каза на Филип: „Къде можем да купим достатъчно хляб, за да нахраним всички тези хора?“ (Той каза това само за да изпита Филип, защото вече знаеше какво ще направи.) Филип отговори: „И с двеста динария пак няма да можем да купим достатъчно хляб, за да нахраним тези хора — всеки ще получи само по един зальк.“ Друг ученик на Исус (Андрей — братът на Симон Петър) му каза: „Едно момченце тук има пет ечемичени хляба и две риби, но какво е това за толкова много народ?“ Исус отговори: „Кажете на хората да седнат.“ (На това място имаше много трева.) Всички насядаха. (Мъжете бяха около пет хиляди.) Тогава Исус взе хлябовете, благодари на Бога и раздаде на седналите на тревата, като всеки взе колкото искаше. Същото направи и с рибата. Когато всички се нахраниха, Исус каза на учениците си: „Съберете останалите парчета, за да не се хвърли нищо!“ И учениците събраха останалото от петте ечемичени хляба и напълниха дванадесет големи кошници с къшеи, след като всички бяха яли. Когато видяха знамението, което Исус извърши, хората започнаха да говорят: „Този човек наистина е Пророкът, който трябваше да дойде в света.“ (Йоан 6:5-14)

Then Jesus lifted up His eyes, and seeing a great multitude coming toward Him, He said to Philip, “Where shall we buy bread, that these may eat?” But this He said to test him, for He himself knew what He would do. Philip answered Him, “Two hundred denarii worth of bread is not sufficient for them, that every one of them may have a little.” One of His disciples, Andrew, Simon Peter's brother, said to Him, “There is a lad here who has five barley loaves and two small fish, but what are they among so many?” Then Jesus said, “Make the people sit down.” Now there was much grass in the place. So the men sat down, in number about five thousand. And Jesus took the loaves, and when He had given thanks He distributed them to the disciples, and the disciples to those sitting down; and likewise of the fish, as much as they wanted. So when they were filled, He said to His disciples, “Gather up the fragments that remain, so that nothing is lost.” Therefore they gathered them up, and filled twelve baskets with the fragments of the five barley loaves which were left over by those who had eaten. Then those men, when they had seen the sign that Jesus did, said, “This is truly the Prophet who is come into the world.” (John 6:5-14)

Привечер учениците му слязоха до езерото. Вече беше тъмно, а Исус още не се беше върнал. Те се качиха на една лодка и се отправиха през езерото към Капернаум. Духаше силен вятър и вълните ставаха все по-големи. Бяха гребали пет-шест километра, когато видяха Исус да върви по водата, приближавайки се към лодката, и се изплашиха. Но той им каза: „Не се страхувайте! Аз съм!“ Тогава учениците с радост го взеха в лодката и тя веднага стигна до мястото, към което бяха тръгнали. (Йоан 6:16-21)

Now when evening came, His disciples went down to the sea, got into the boat, and went over the sea toward Capernaum. And it was already dark, and Jesus had not come to them. Then the sea arose because a great wind was blowing. So when they had rowed about three or four miles, they saw Jesus walking on the sea and drawing near the boat; and they were afraid. But He said to them, “It is I; do not be afraid.” Then they willingly received Him into the boat, and immediately the boat was at the land where they were going. (John 6:16-21)

Хората водеха невръстните си деца при Исус, за да ги докосне, но учениците им се скараха. Когато видя това, Исус се ядоса и им каза: „Нека децата идват при мен, не ги спирайте, защото Божието царство принадлежи на такива като тях. Истина ви казвам: който не приеме Божието царство така, както го приема едно дете, никога няма да влезе в него.“ И като прегръщаше децата, Исус полагаше ръцете си върху тях. (Марк 10:13-16)

Then they brought little children to Him, that He might touch them; but the disciples rebuked those who brought them. But when Jesus saw it, He was greatly displeased and said to them, “Let the little children come to Me, and do not forbid them; for of such is the kingdom of God. Assuredly I say to you, whoever does not receive the kingdom of God as a little child will by no means enter it.” And He took them up in His arms, laid His hands on them, and blessed them. (Mark 10:13-16)

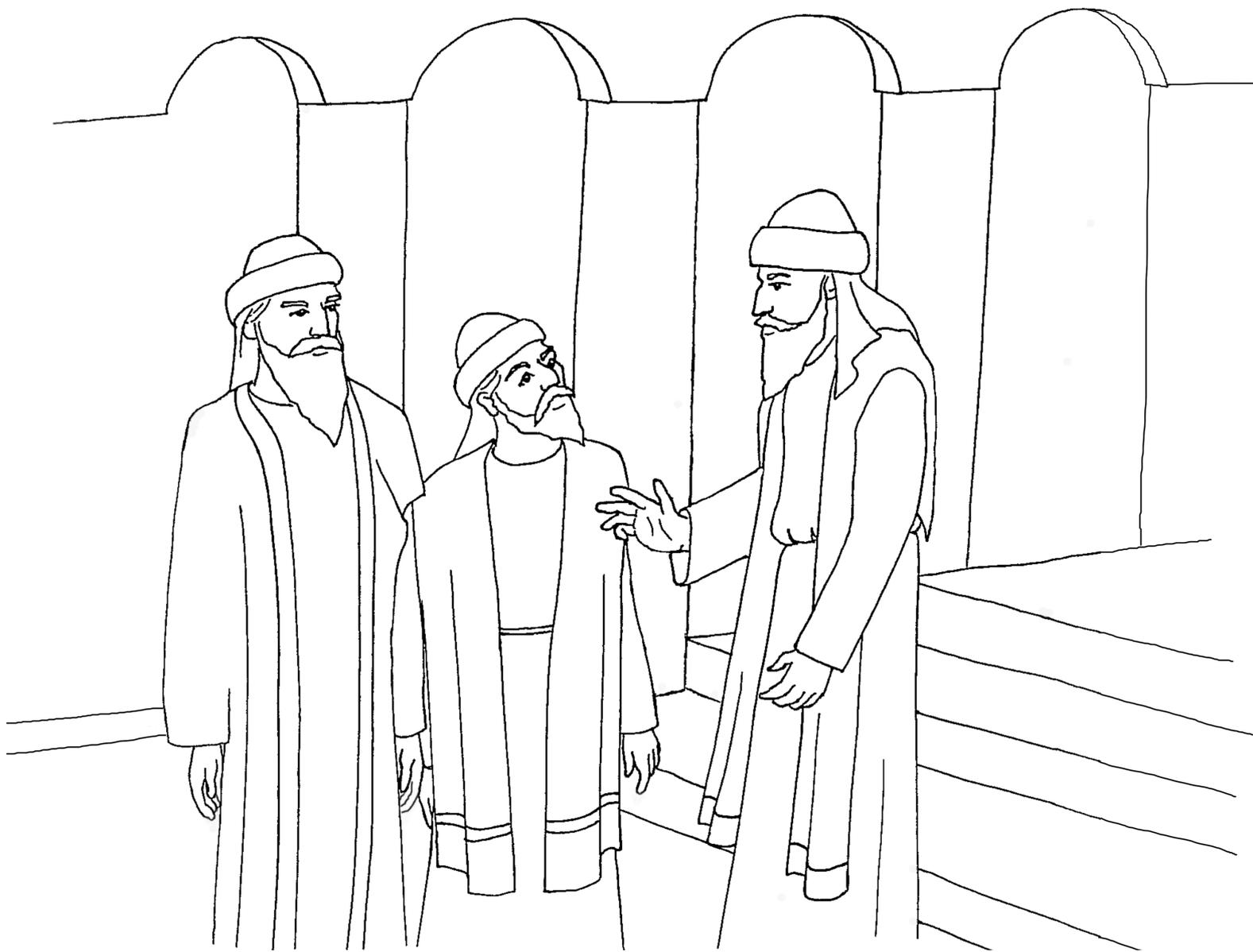

Аз съм добрият пастир. Добрият пастир живота си дава за овцете.
(Йоан 10:11)

Моите овце слушат гласа ми. Аз ги познавам и те ме следват. Аз им давам вечен живот. Те никога няма да умрат и никой не може да ги грабне от ръката ми.
(Йоан 10:27-28)

“I am the good shepherd. The good shepherd gives His life for the sheep.”
(John 10:11)

“My sheep hear My voice, and I know them, and they follow Me. And I give them eternal life, and they shall never perish; neither shall anyone snatch them out of My hand.”
(John 10:27-28)

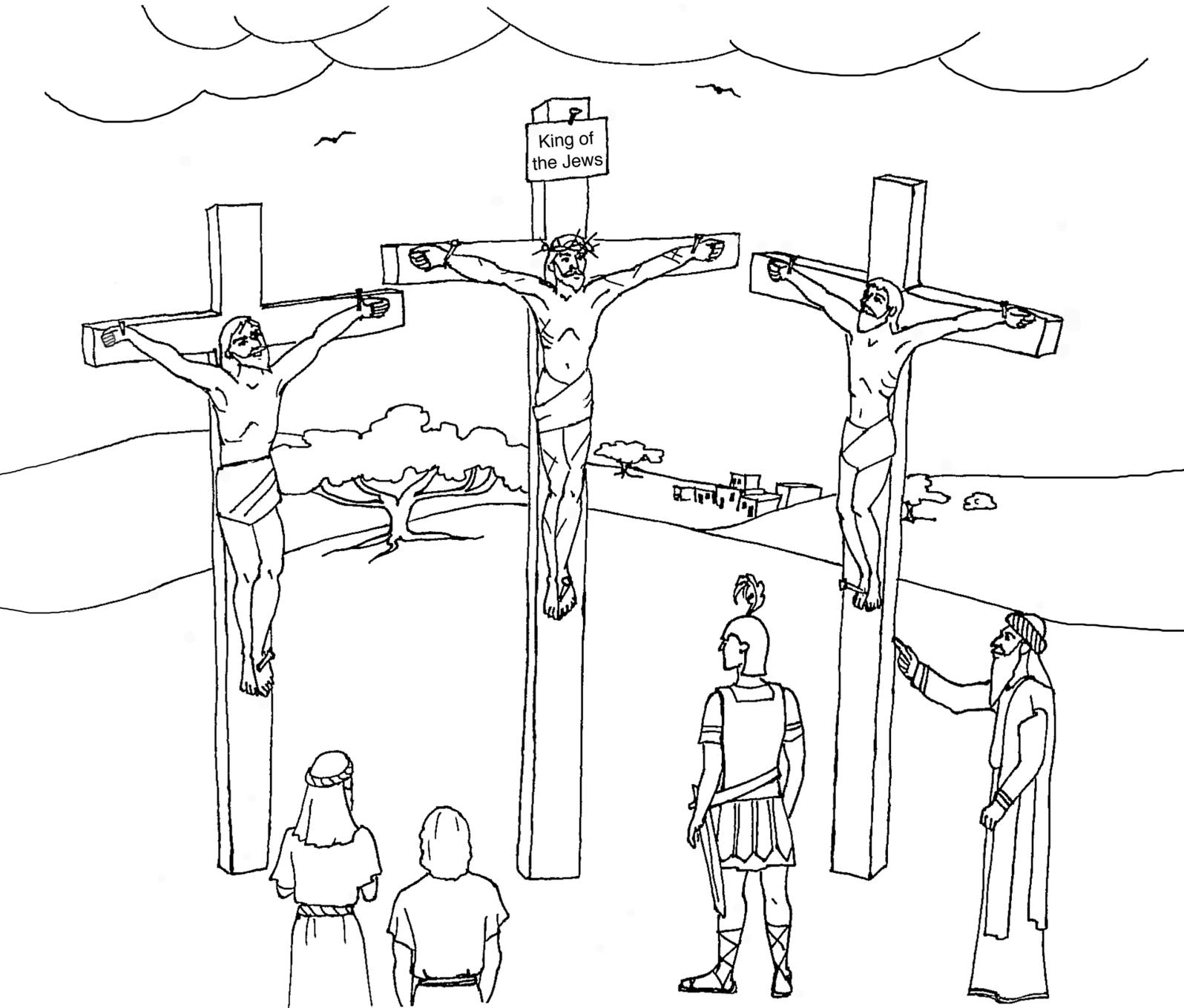
Тогава главните свещеници и фарисеите събраха Синедриона и казаха: „Какво да правим? Този човек върши много знамения. Ако го оставим да продължава така, всички ще повярват в него. Тогава ще дойдат римляните, ще разрушат храма ни и ще унищожат народа ни.“ Но един от тях на име Каяфа, който беше първосвещеник през онази година, им каза: „Вие не знаете нищо и не разбирате, че е по-добре един човек да умре за хората, отколкото целият народ да бъде унищожен.“ Каяфа не каза това от себе си. Тъй като през онази година беше първосвещеник, той пророкува, че Исус ще умре за хората, и не само за юдейския народ, а за да събере всички Божии деца, разпилени по света, и ги направи един народ. От този ден юдейските водачи започнаха да кроят планове как да убият Исус. (Иоан 11:47-53)

Then the chief priests and the Pharisees gathered a council and said, “What shall we do? For this Man works many signs. If we let Him alone like this, everyone will believe in Him, and the Romans will come and take away both our place and nation.” And one of them, Caiaphas, being high priest that year, said to them, “You know nothing at all, nor do you consider that it is expedient for us that one man should die for the people, and not that the whole nation should perish.” Now this he did not say on his own authority; but being high priest that year he prophesied that Jesus would die for the nation, and not for that nation only, but also that He would gather together in one the children of God who were scattered abroad. Then, from that day on, they plotted to put Him to death. (John 11:47-53)

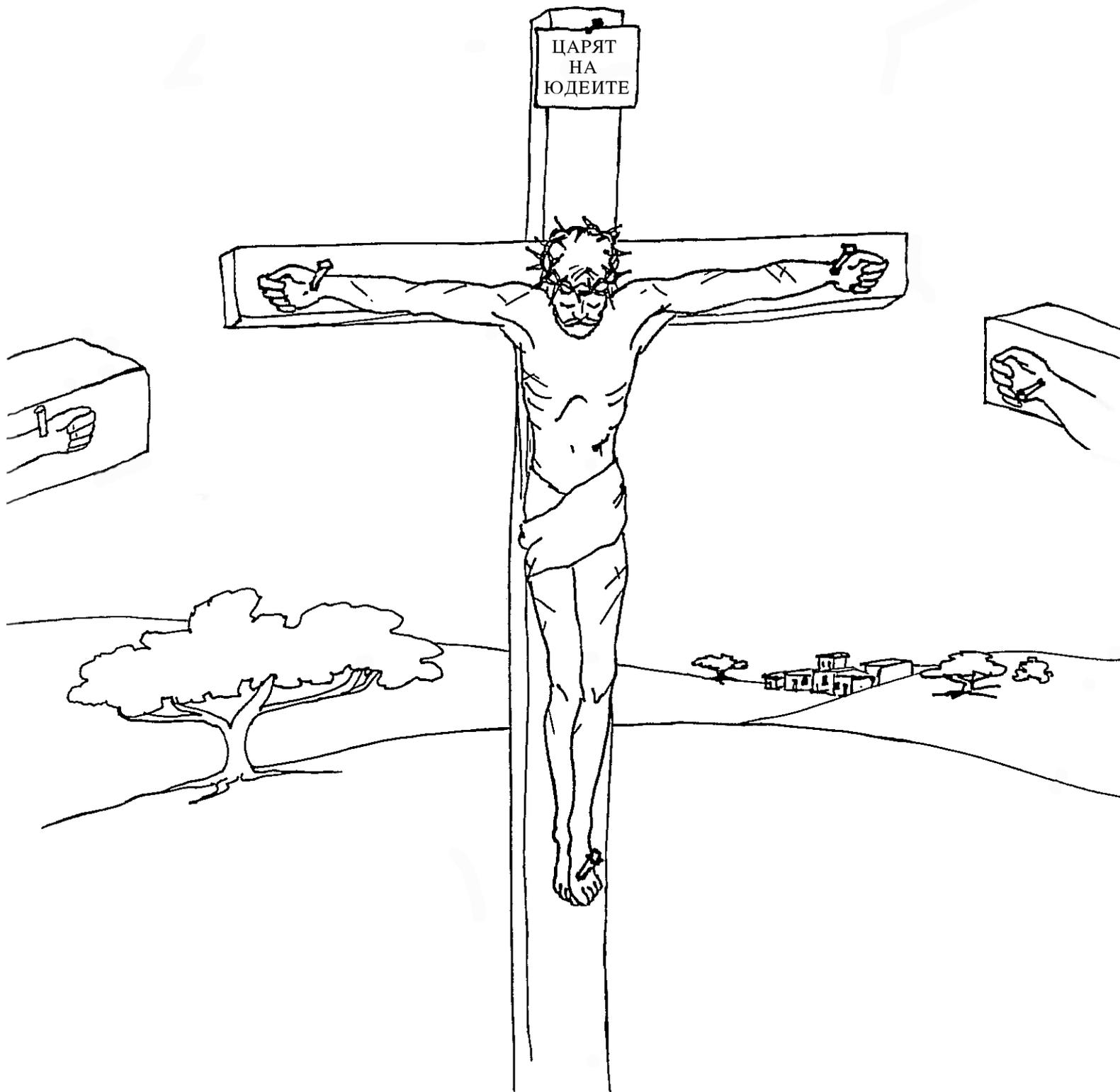
Вечерта Исус седеше на масата с дванадесетте си ученика. Докато се хранеха, той каза: „Истина ви казвам: един от вас ще ме предаде!“, Учениците много се наскърбиха и един след друг започнаха да го питат: „Господи, не съм аз, нали?“ Исус отговори: „Ще ме предаде този, който е натопил ръката си в блюдото заедно с мен.“ (Матей 26:20-23)

When evening had come, He sat down with the twelve. Now as they were eating, He said, “Assuredly, I say to you, one of you will betray Me.” And they were exceedingly sorrowful, and each of them began to say to Him, “Lord, is it I?” He answered and said, “He who dipped his hand with Me in the dish will betray Me.” (Matthew 26:20-23)

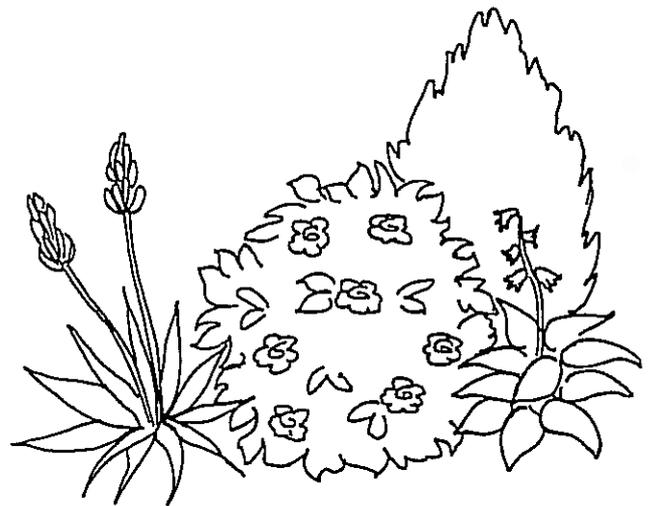
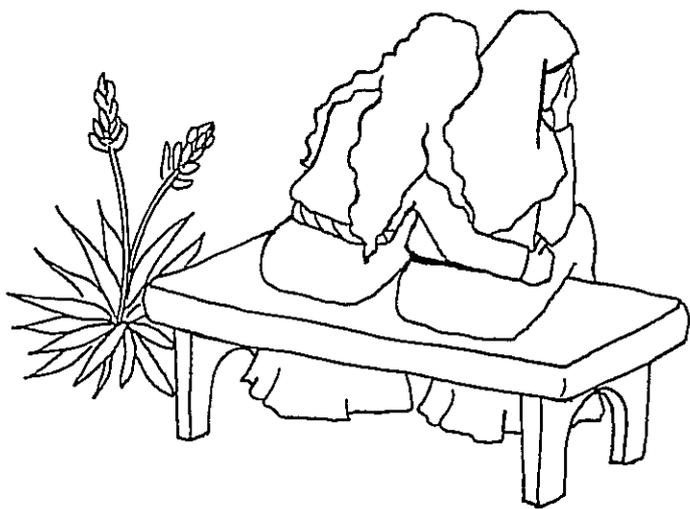
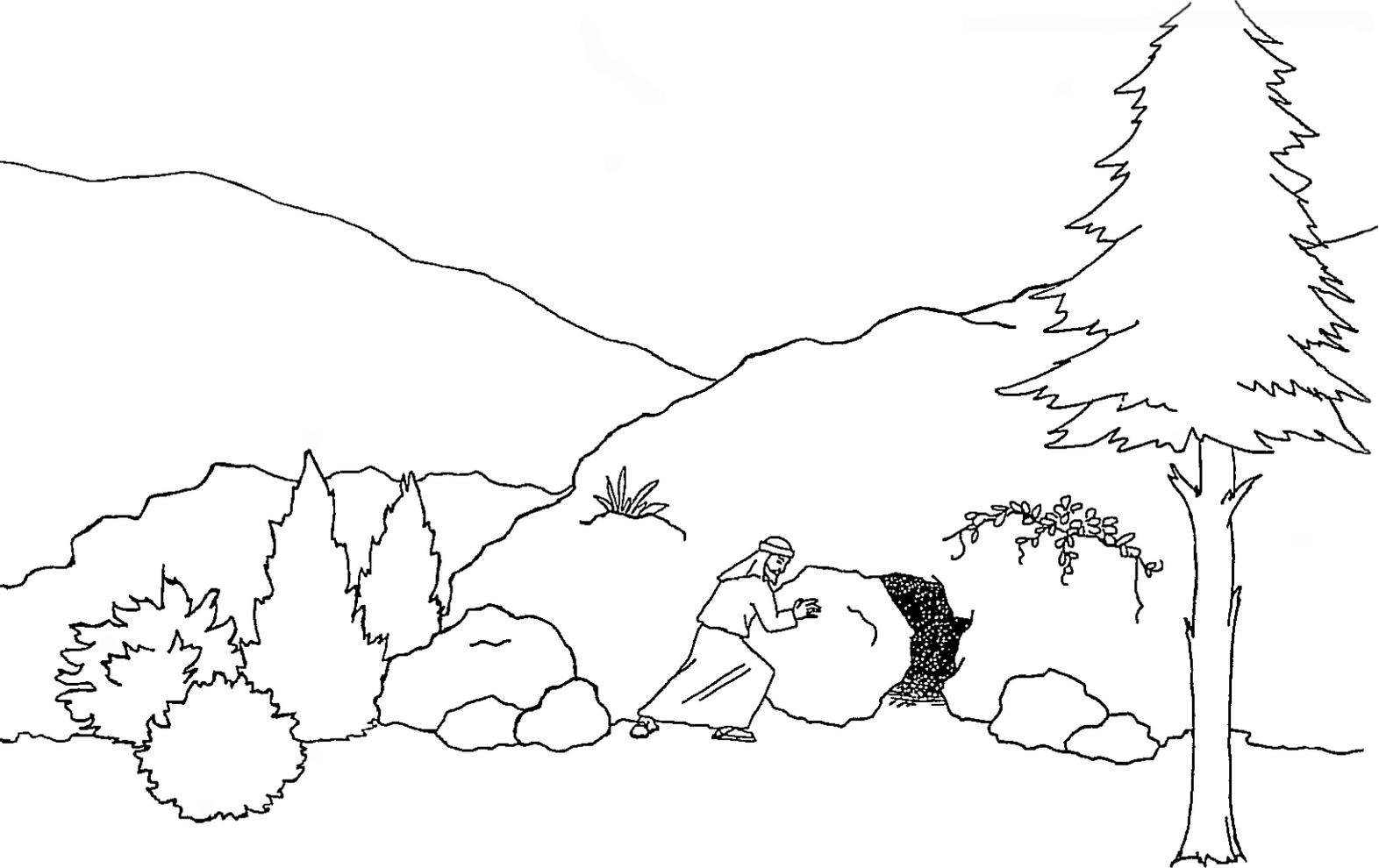
Изведоха и двама престъпници, които щяха да бъдат убити с Исус. Когато стигнаха мястото, наречено Лобно, войниците го разпънаха заедно с престъпниците. Единия изправиха от дясната, а другия — от лявата му страна. Единият от престъпниците, увиснали на кръста, го обиждаше: „Нали си Месията? Спаси себе си и нас!“ Но другият го смъмри и каза: „Страх от Бога нямаш ли! Та ти си със същата присъда. Ние обаче сме наказани справедливо и си получаваме заслуженото, а той не е направил нищо лошо.“ А после се обърна към Исус: „Исусе, спомни си за мен, когато дойдеш в своето царство.“ Исус му каза: „Истина ти казвам: днес ще бъдеш с мен в рая.“ (Лука 23:32-33 & 39-43)

There were also two others, criminals, led with Him to be put to death. And when they had come to the place called Calvary, there they crucified Him, and the criminals, one on the right hand and the other on the left. Then one of the criminals who were hanged blasphemed Him, saying, “If You are the Christ, save Yourself and us.” But the other, answering, rebuked him, saying, “Do you not even fear God, seeing you are under the same condemnation? And we indeed justly, for we receive the due reward of our deeds; but this Man has done nothing wrong.” Then he said to Jesus, “Lord, remember me when You come into Your kingdom.” And Jesus said to him, “Assuredly, I say to you, today you will be with Me in Paradise.” (Luke 23:32-33 & 39-43)

Беше около пладне, но мрак покри цялата земя до три часа следобед. Слънцето спря да свети. Завесата в храма се раздра на две. Исус извика високо: „Отче, в твоите ръце предавам луха си!“ и издъхна. Когато стотникът видя станалото, той прослави Бога и каза: „Този човек наистина бе праведен!“ (Лука 23:44-47)

Now it was about the sixth hour, and there was darkness over all the earth until the ninth hour. Then the sun was darkened, and the veil of the temple was torn in two. And when Jesus had cried out with a loud voice, He said, “Father, into your hands I commit My spirit.” Having said this, He breathed His last. So when the centurion saw what had happened, he glorified God, saying, “Certainly this was a righteous Man!” (Luke 23:44-47)

Същата вечер в Ерусалим дойде един богат човек от Ариматея на име Йосиф, който също беше ученик на Исус. Той отиде при Пилат и поиска тялото на Исус. Пилат нареди на войниците да му го дадат. Тогава Йосиф взе тялото, зави го в ново ленено платно и го положи в своята нова, наскоро изсечена в скалата гробница. Мария Магдалина и другата Мария останаха да седят пред гробницата. (Матей 27:57-61)

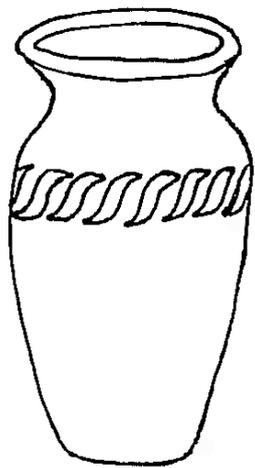
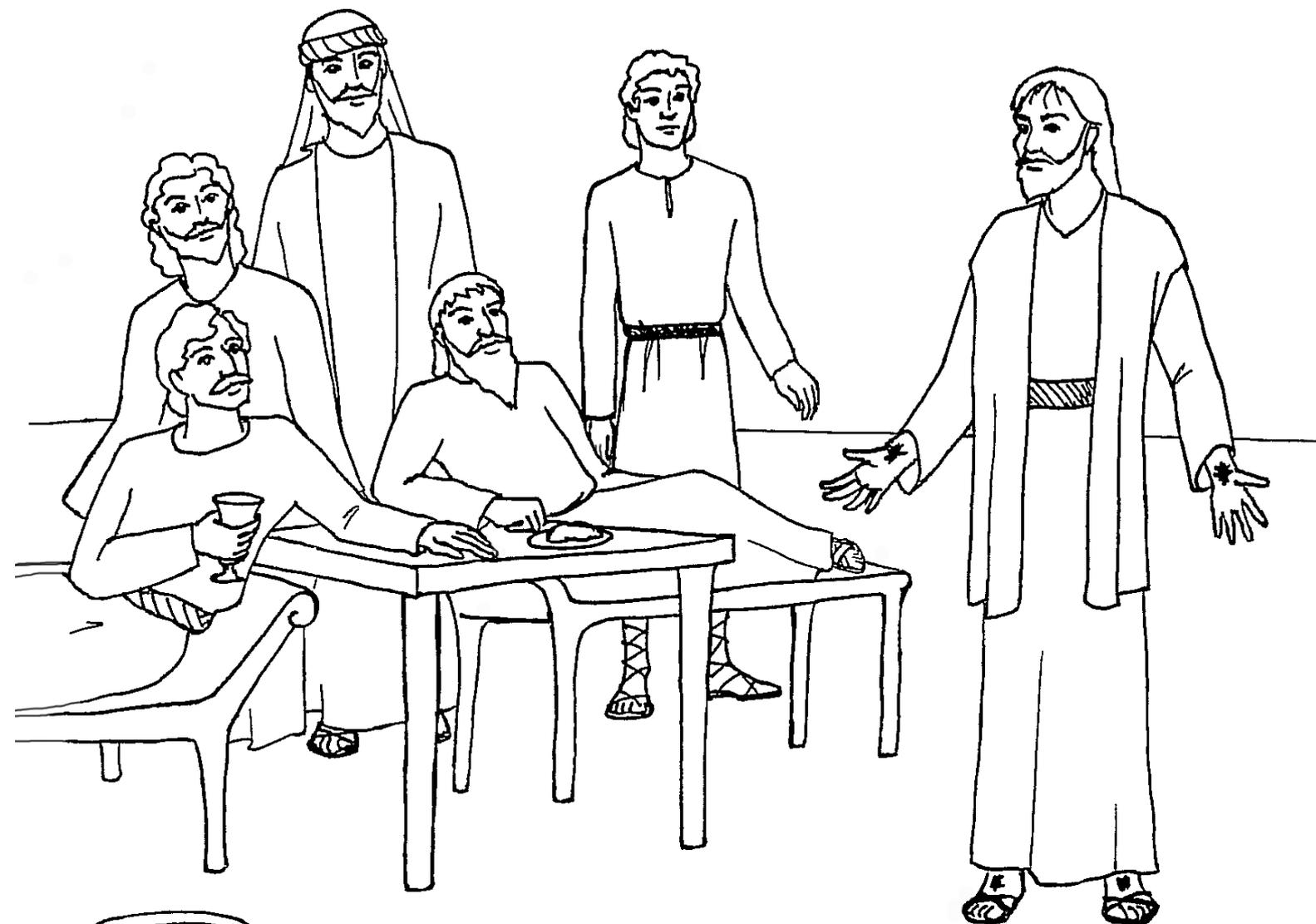
Now when evening had come, there came a rich man from Arimathea, named Joseph, who himself had also become a disciple of Jesus. This man went to Pilate and asked for the body of Jesus. Then Pilate commanded the body to be given to him. When Joseph had taken the body, he wrapped it in a clean linen cloth, and laid it in his new tomb which he had hewn out of the rock; and he rolled a large stone against the door of the tomb, and departed. And Mary Magdalene was there, and the other Mary, sitting opposite the tomb. (Matthew 27:57-61)

Рано сутринта в първия ден на седмицата жените донесоха при гробницата благоуханията, които бяха приготвили. Те видяха, че камъкът е отместен от гробницата, и влязоха, но не намериха тялото на Господ Исус. Докато стояха там озадачени, изведнъж до тях се изправиха двама мъже в ослепителни дрехи. Обзети от страх, жените сведоха лица до земята, а мъжете им казаха: „Защо търсите живия сред мъртвите? Той не е тук, той възкръсна! Спомнете си какво ви говореше, докато беше още в Галилея: «Човешкият Син ще бъде предаден в ръцете на грешници, ще бъде разпънат на кръст, а на третия ден ще възкръсне.»“ И тогава жените си спомниха думите на Исус.

(Лука 24:1-8)

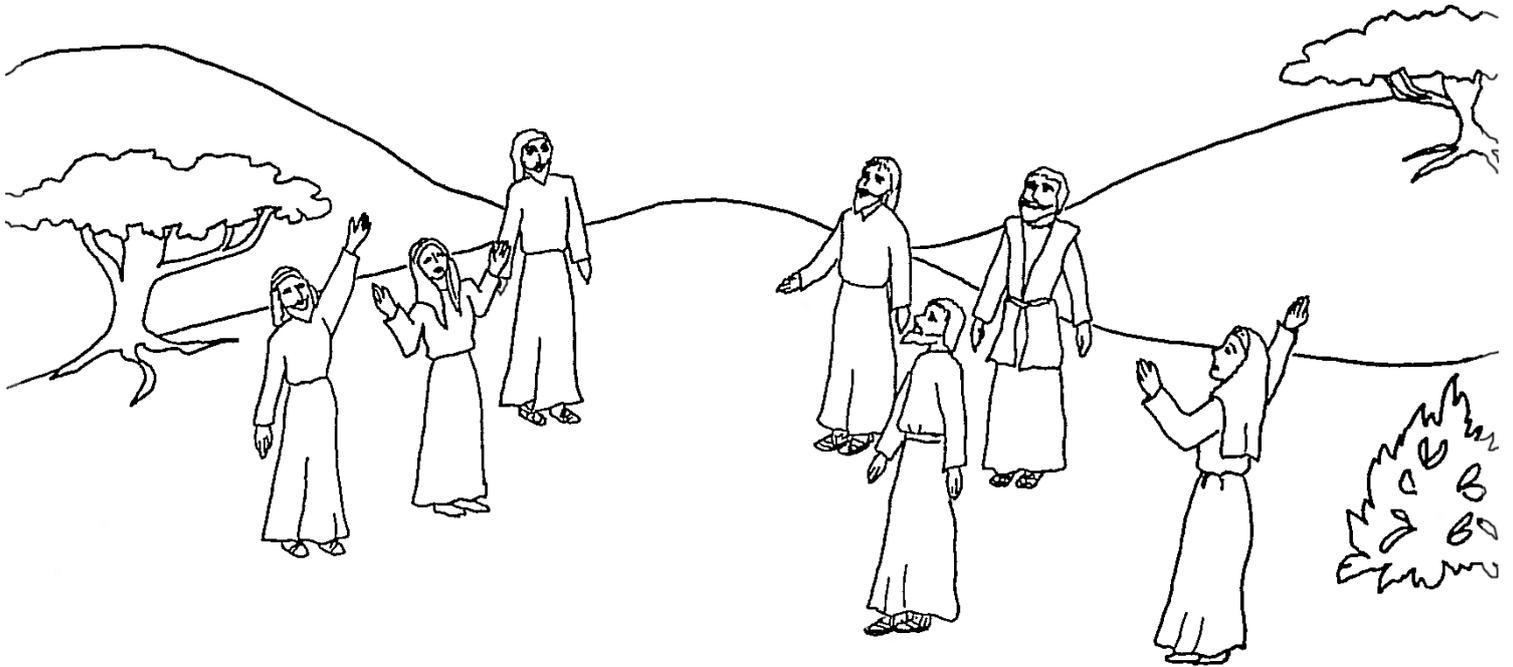
Now on the first day of the week, very early in the morning, they, and certain other women with them, came to the tomb bringing the spices which they had prepared. But they found the stone rolled away from the tomb. Then they went in and did not find the body of the Lord Jesus. And it happened, as they were greatly perplexed about this, that behold, two men stood by them in shining garments. Then, as they were afraid and bowed their faces to the earth, they said to them, “Why do you seek the living among the dead? He is not here, but is *risen!* Remember how He spoke to you when He was still in Galilee, saying, ‘The Son of Man must be delivered into the hands of sinful men, and be crucified, and the third day rise again.’” And they remembered His words. (Luke 24:1-8)

И двамата веднага станаха и се върнаха в Ерусалим. Там намериха единадесетте апостола и останалите, събрани заедно, които им казаха: „Господ наистина е възкръснал! Той се е явил на Симон.“ Тогавата двамата разказаха за случилото им се по пътя и как са разбрали, че това е той, когато разчунил хляба. Докато двамата още говореха, Исус се изправи сред тях и им каза: „Мир на вас!“ Те се стреснаха и се изплашиха, защото помислиха, че виждат дух. Но Исус им каза: „Защо се плашите? И защо се прокрадват съмнения в ума ви? Погледнете ръцете и нозете ми— това наистина съм аз. Докоснете ме и ще се уверите. Нима духът има плът и кости, както виждате, че имам аз?“ Като каза това, Исус им показа ръцете и нозете си.

Лука 24:33-40

So they rose up that very hour and returned to Jerusalem, and found the eleven and those who were with them gathered together, saying, “The Lord is risen indeed, and has appeared to Simon!” And they told about the things that had happened on the road, and how He was known to them in the breaking of bread. Now as they said these things, Jesus Himself stood in the midst of them, and said to them, “Peace to you.” But they were terrified and frightened, and supposed they had seen a spirit. And he said to them, “Why are you troubled? And why do doubts arise in your hearts? Behold My hands and My feet, that it is I Myself. Handle Me and see, for a spirit does not have flesh and bones as you see I have.” When He had said this, He showed them His hands and His feet. (Luke 24:33-40)

След това им каза: „Писано е, че Месията трябва да страда и да възкръсне от мъртвите на третия ден. Вие трябва да проповядвате на всички хора в моето име, започвайки от Ерусалим. Кажете им, че трябва да се покаят и Бог ще прости греховете им. Вие сте свидетели на тези неща. Исус изведе учениците си от Ерусалим почти до Витания, вдигна ръце и ги благослови. И докато ги благославяше, се отдели от тях и се възнесе в небето. (Лука 24:46-48 & 50-51)

And He said to them, “Thus it is written, and thus it was necessary for the Christ to suffer and to rise from the dead the third day, and that repentance and remission of sins should be preached in His name to all nations, beginning at Jerusalem. And you are witnesses of these things.” And he led them out as far as Bethany, and He lifted up His hands and blessed them. Now it came to pass while He blessed them, that He was parted from them and carried up into heaven. (Luke 24:46-48 & 50-51)

Защото Бог толкова обикна света, че даде своя единствен Син, за да може всеки, който повярва в него, да не умре, а да има вечен живот. Бог не изпрати Сина в света да съди света, а да спаси света чрез него. Който повярва в Божия Син, не е осъден, но който не повярва, е вече осъден, защото не е повярвал в единствения Божий Син. (Йоан 3:16-18)

For God so loved the world that He gave His only begotten Son, that whoever believes in Him should not perish but have everlasting life. For God did not send His Son into the world to condemn the world, but that the world through Him might be saved. He who believes in Him is not condemned; but he who does not believe is condemned already, because he has not believed in the name of the only begotten Son of God. (John 3:16-18)

Ако казваме, че сме безгрешни, сами заблуждаваме себе си и истината не е в нас. Но ако признаваме греховете си, Бог ще ни прости. Той ще ни очисти от всички злини, които сме извършили, защото държи на думата си и е справедлив. (I Йоан 1:8-9)

If we say that we have no sin, we deceive ourselves, and the truth is not in us. If we confess our sins, He is faithful and just to forgive us our sins and to cleanse us from all unrighteousness. (I John 1:8-9)

Исус отговори: „Аз съм пътят, истината и животът. Само чрез мен се стига до Отца.” (Йоан 14:6)

Jesus said to him, “I am the way, the truth, and the life. No one comes to the Father except through Me.” (John 14:6)

„Елате при мен всички вие, които сте уморени и натоварени с грижи, и аз ще ви успокоя. Поемете моето иго върху себе си и се научете от мен, защото съм кротък и със смирено сърце, и ще намерите покой за душите си. Защото игото, което ви давам, лесно се носи и товарът, който слагам върху вас, е лек.“ (Матей 11:28-30)

“Come to Me, all you who labor and are heavy laden, and I will give you rest. Take My yoke upon you and learn from Me, for I am gentle and lowly in heart, and you will find rest for your souls. For My yoke is easy and My burden is light.” (Matthew 11:28-30)

Исус извърши пред учениците си още много други знамения, които не са записани в тази книга. Но тези неща бяха написани, за да повярвате, че Исус е Месията, Божият Син, и за да може като вярвате, да имате живот чрез неговото име. (Йоан 20:30-31)

And truly Jesus did many other signs in the presence of His disciples, which are not written in this book; but these are written that you may believe that Jesus is the Christ, the Son of God, and that believing you may have life in His name. (John 20:30-31)

„Аз съм Алфата и Омегата, Първият и Последният, Началото и Краят.” (Откровение 22:13)

“I am the Alpha and the Omega, the Beginning and the End, the First and the Last.” (Revelation 22:13)

ΑΩ

Изразява ли тази молитва желанието на твоето сърце? Ако да, помоли се с нея и Христос ще дойде в живота ти както е обещал:

"Господи Исусе, осъзнавам, че съм грешник и се нуждая от теб в живота си. Благодаря ти, че умря на кръста, за да отнемеш греховете ми. Благодаря ти, че прощаваш греховете ми и ми даваш вечен живот. Каня те в живота си като Спасител и Господар. Моля, поemi контрола над моя живот.

Име _____ дата _____

Does this prayer express the desire of your heart? If it does, pray this prayer and Christ will come into your life as He promised:

"Lord Jesus, I realize that I am a sinner and need you in my life. I thank you for dying on the cross to take away my sins. Thank you for forgiving my sins and giving me eternal life. I invite you into my life as Savior and Lord. Please take control of my life."

Name _____ Date _____

Illustrated by: Linda Riddell

English Scripture quotations are from the New King James Version
Copyright © 1982 by Thomas Nelson, Inc., Publishers
Used by permission. All rights reserved.

The Cyrillic II font used to print this work is available from Linguist's
Software, Inc., PO Box 580, Edmonds, WA 98020-0580
USA Tel: (425) 775-1130
www.linguistsoftware.com

www.goodnewscoloringbook.org

Bulgarian/English

